

Amor,

Tot flueix. En la vida tot flueix, estimada meva. El mar que avui observo flueix com ho feia el teu somriure aquell matí radiant davant del foc. Flueix com els teus cabells auris reflexats per Zeus i propis d'Afrodita. Flueix com el naixement inolvidable d'aquell ésser que sortí del teu temple oníric. Estimada meva, tot flueix.

Així que no et preocupis, amor meu, perquè la forma del mar ens portarà junts una altra vegada. Ens trobarà el destí al mateix llit on tot va fluir. Tornaré als teus braços al acomiadar-me de la deessa de l'òliba alada i, a través de l'aigua, el trident pur del rei marí guiarà les meves passes. Et prometo, vida meva, que no em portaran a l'Hades. No ho faran, perquè l'amor i la guerra tindran pietat de mi, per tu, per la teva pau, per la teva calma.

M'estimaràs quan tot acabi? M'estimaràs malgrat les morts que hagi causat? M'estimaràs quan ja no sigui el mateix...? Quan hagi fluit i el foc bèl·lic d'Ares hagi canviat la meva ànima? Pregaré, pregaré per a que em segueixis estimant. Estimada meva, fiat del mar que avui em cuida, no tinguis por, jo tornaré a la meva terra i podrem gaudir, per fi, de la petita benedicció d'Hera.

Flueix, petita lluna que m'abraça cada nit. Flueix com ho faig jo al recordar-te. T'estimaré fins que l'oceà es quedi sense aigua. Fins que el meu cor deixi de bategar. T'estimo i t'estimaré fins a la tomba on m'enterrin, estimada Penèlope.

Ens veiem als meus somnis,

Odisseu.

Ona Sancho Ponce, 1r Batx. Humanístic.